

De Vijf

weer op Kirrin Eiland

Titel oorspronkelijke uitgave:
The Famous Five. Five on Kirrin Island Again
Eerste originele uitgave: 1947 / herziene editie: 2017

Part of Hodder & Stoughton, United Kingdom
© Tekst en illustraties: Hodder & Stoughton Limited.

The Famous Five, Enid Blyton and Enid Blyton's signature
are registered trademarks of Hodder & Stoughton Limited.

Deze uitgave:
De Vijf weer op Kirrin Eiland
Opnieuw vertaald door: Senna Beaufort

© 2021 Standaard Uitgeverij nv
Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen
www.standaarduitgeverij.be

ISBN 978 90 02 27257 8
D/2021/0034/16
NUR 283

Vormgeving Nederlandse uitgave: Sandra Kok

Alle rechten voorbehouden.
Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd – op enige manier –
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Enid Blyton®

De Vijf

weer op Kirrin Eiland

STANDAARD UITGEVERIJ

INHOUD

1. EEN BRIEF VOOR GEORGE.....	11
2. TERUG IN KIRRIN COTTAGE.....	20
3. OP NAAR KIRRIN EILAND	28
4. WAAR IS OOM QUENTIN?.....	37
5. EEN MYSTERIE.....	46
6. OP DE KLIF.....	55
7. EEN BEETJE GEKIBBEL	64
8. BENEDEN IN DE STEENGROEVE	73
9. GEORGE DOET EEN ONTDEKKING EN VERLIEST HAAR GEDULD	82
10. EEN VERRASSEND SEIN	91
11. GEORGE NEEMT EEN MOEILIJKE BESLISSING.....	100
12. WEER DIE OUDE KAART	109
13. EEN MIDDAG MET MARTIN	116
14. EEN SCHOK VOOR GEORGE	125
15. MIDDEN IN DE NACHT.....	134
16. DE GROTEN IN.....	143
17. WAAR IS TIMMY?.....	152
18. HALFVIJF 'S OCHTENDS	162
19. MARTIN, WAT DOE JIJ HIER?.....	170
20. DE WANHOOP NABIJ.....	179
21. OP HET NIPPERTJE	188

HOOFDSTUK 1

Een brief voor George

Anne zat huiswerk te maken in een hoek van de aula, toen haar nicht George kwam binnenstormen.

George heette eigenlijk Georgina, maar omdat ze altijd al een jongen had willen zijn, stond ze erop dat iedereen haar George noemde. Ze had kortgeknipte krullen en helderblauwe ogen, die op dit moment fonkelden van boosheid terwijl ze op Anne afkwam.

‘Anne! Ik heb net een brief van thuis gekregen en weet je wat erin staat? Mijn vader wil een tijdje op mijn eiland gaan wonen om er rustig te kunnen werken en hij wil een soort toren of zoiets bouwen op de binnenplaats van het kasteel!’

De andere meisjes keken geamuseerd op en Anne stak haar hand uit naar de brief waarmee George voor haar neus wapperde. Iedereen wist af van het kleine eiland bij Kirrin Baai dat van George was: Kirrin Eiland. Er stond een oude kasteelruïne in het midden, waarin een heleboel konijnen, meeuwen en kauwen woonden. Het had ondergrondse kerkers, waarin George en haar neven en nichtje een paar geweldige avonturen hadden beleefd.

Het eiland was ooit van Georges moeder geweest en zij

had het weer aan George gegeven. Het was dus van *haar*. Niemand anders mocht daar wonen of er zelfs maar aan land gaan zonder haar toestemming. Daar was ze nogal stellig over.

Hoe durfde haar vader dan ook voor te stellen om zomaar naar haar eiland te gaan en daar ook nog een soort werkplaats te gaan bouwen! George liep rood aan van ergernis.

‘Echt iets voor volwassenen! Ze geven je dingen en doen dan alsof die dingen toch nog gewoon van hen zijn. Ik *wil* niet dat mijn vader op mijn eiland gaat wonen en al helemaal niet dat hij daar allemaal lelijke rommelige schuren en zo gaat bouwen.’

‘Maar, George, vergeet niet dat je vader een heel beroemde wetenschapper is, die in alle rust moet kunnen werken,’ zei Anne, terwijl ze de brief aannam. ‘Je kunt hem toch best voor eventjes je eiland lenen?’

‘Er zijn een heleboel plekken waar hij rustig kan werken,’ reageerde George. ‘Ik had zo gehoopt dat we er in de paasvakantie weer naartoe konden. In mijn bootje, met eten en zo. Zoals we eerder gedaan hebben. Als mijn vader op het eiland zit, kan dat dus niet.’

Anne las de brief. Hij was geschreven door Georges moeder.

Lieve George,

Ik zal maar meteen met de deur in huis vallen: je vader wil een poosje op Kirrin Eiland gaan wonen om er een paar belangrijke experimenten af te ronden. Hij wil er een gebouwtje laten neerzetten – een soort toren, geloof ik. Blijkbaar heeft hij een plek nodig waar hij in absolute rust en afzondering zijn gang kan gaan en waar hij omringd is door water. Dat laatste is kennelijk noodzakelijk voor zijn experimenten.

Probeer je er niet al te druk over te maken, schat. Ik weet dat Kirrin Eiland van jou is, maar met familie kun je het wel delen, toch? Vooral als het gaat om zoiets belangrijks als het werk van je vader. Papa is ervan overtuigd dat jij hem Kirrin Eiland met alle plezier zult lenen, maar ik weet hoe jij over het eiland denkt. Vandaar dat ik je deze brief schrijf, zodat je niet straks thuiskomt en hij daar al zit, met toren en al.

De brief ging verder over andere dingen, maar Anne nam niet de moeite om dat te lezen. Ze keek haar nicht aan.

‘George, ik snap niet waarom je het zo erg vindt dat je vader Kirrin Eiland een tijdje van je leent! Ik zou het *mijn* vader zo lenen, als ik überhaupt het geluk had om een eiland te hebben!’

‘*Jouw* vader zou er eerst met jou over praten om te

kijken of je het misschien erg zou vinden, en je dan pas om toestemming vragen,' mokte George. 'Mijn vader doet zo iets nooit. Hij doet precies wat hij wil, zonder ook maar iemand iets te vragen. Hij had me toch best zelf kunnen schrijven? Het maakt me gewoon boos.'

'Nu ben jij ook wel heel makkelijk boos te maken, George,' zei Anne lachend. 'Kijk me niet zo kwaad aan. *Ik* ben niet degene die je eiland zonder jouw liefdevolle toestemming leent.'

Maar George lachte niet terug. Ze griste de brief chagrijnig uit Annes handen en las hem opnieuw. 'En dan te bedenken dat al mijn mooie vakantieplannen nu verpest zijn!' riep ze uit. 'Je weet hoe cool Kirrin Eiland is met Pasen: al die bloeiende bloemen en planten en die baby-konijntjes. En jij en Julian en Dick zouden komen logeren. We zijn niet meer samen geweest sinds afgelopen zomer, toen we gingen kamperen!'

'Ik weet het. Het is gewoon vette pech!' zei Anne. 'Het zou wel gaaf zijn geweest om deze vakantie weer naar het eiland te gaan. Maar misschien vindt je vader het helemaal niet erg als we dat doen! We storen hem gewoon niet.'

'Alsof op Kirrin Eiland zijn met mijn vader erbij hetzelfde is als daar alleen heen gaan,' zei George verontwaardigd. 'Je weet dat het afschuwelijk zou zijn.'

Ja, George had wel een punt. Als haar vader bezig was met een van zijn experimenten, kon hij nogal kortaf en